
Eliška Bendová učí děti vnímat hudbu srdcem

10. 2. 2012; autor: Lucie Kettnerová; fotografie Tomáš Vránek a Blanka Bendová; rubrika: Studenti
Nový cyklus edukativních programů pro žáky 1. stupně základních škol vznikl ve spolupráci České filharmonie a katedry hudební výchovy PedF UK. Cyklus Hudba jako řeč srdce navazuje na odkaz pedagoga prof. PaedDr. Jaroslava Herdena, CSc., jeho dramaturgyní, lektorkou i moderátorkou zároveň je Eliška Bendová, která v lednu úspěšně složila státní závěrečné zkoušky na katedře hudební výchovy PedF UK.

Jak jste se k přípravě edukativních programů pro Českou filharmonii dostala?

Když jsem v pátém ročníku měla absolventský koncert ze sbormistrovství, byla na něm přítomná i docentka Palkovská, vedoucí katedry hudební výchovy. Druhý den mi volala, jestli bych neměla zájem o spolupráci s Českou filharmonií právě na nově vznikajících edukativních pořadech pro děti. Pro mě to byla velmi zajímavá nabídka, protože přece jen je Česká filharmonie stále velkým pojmem. Zanedlouho se mi ozvala Markéta Vejvodová, která má program na starosti, s bližšími informacemi.

Na jakém principu jsou tyto programy pro děti vystavěny?

Cyklus Hudba jako řeč srdce, v němž působím, je brán jako pocta profesorovi Herdenovi, který zemřel v roce 2010. Typické pro jeho pedagogický koncept například je, že děti dostávají během poslechů ukázek úkoly, aby dokázaly o hudbě mluvit a opravdu ji vnímat srdcem. Bývá to pro ně docela obtížné, protože se o svých pocitech stydí mluvit. Já

se jim snažím vysvětlit, že není špatně, když každý z nich vnímá hudbu jinak. V hudbě neexistuje jen jedna správná odpověď, co je správné a hezké.

Jak se na programech podílíte vy?

Mým úkolem je připravovat scénáře pro jednotlivá témata. Ta se odehrají v průběhu roku čtyři, a to v několika provedeních. Nejdříve byla na minulou sezonu domluvená dvě provedení, protože byla ale velmi rychle vyprodaná, byl přidán ještě třetí termín. Současně představení moderuji i lektoruji.

Jak konkrétně představení vypadá?

Jednoho představení se účastní 90 až 100 dětí, které se sejdou v Sukově síni. Během 45minutového úvodního bloku se děti seznamují hravou formou s náplní daného tématu. Povídání prokládáme hudebními ukázkami s úkoly, kdy se snažíme děti zaktivizovat a zapojit. Pravidelně se na těchto kratoučkových vystoupeních podílejí naši lektoři – zpěvačka Hana Kadlecová a klavírista Egli Prifti, který je doktorandem na katedře hudební výchovy. Pak si rozdělíme děti do tří skupinek a čtvrt hodiny s nimi pracujeme formou workshopu.

Vydrží se děti po celou dobu soustředit?

Udržet jejich pozornost je obtížné, zvláště když jsou všechny najednou. Vloni jsme do programu začali zvat i hudební hosty, aby bylo představení pestřejší.

Jak se mohou školy na představení přihlásit?

S nabídkou obesíláme školy na konci školního roku. Školy se mohou přihlásit telefonicky nebo přes internet, a to na celý cyklus nebo jednotlivá představení

Sama hudební výchovu učíte. Jaké jsou vaše dosavadní zkušenosti?

Mám pocit, že spousta mladých učitelek, které si potřebují dodělat pedagogické minimum, si vezme specializaci na hudební výchovu, aniž by k ní měly nějaký vztah. Ani pak nevědí, co s tím předmětem mají dělat a jak ho uchopit.

Jsem proto ráda, že mi kromě žáků 2. stupně byly v říjnu přiděleny i ty nejmenší děti, které si mohu vychovat k obrazu svému a za pár let budu mít na co navazovat. Třeba malé děti se ještě nestydí zpívat lidovky, starší by už raději jen poslouchaly to, co poslouchají ve svém volném čase.

Eliška Bendová vystudovala obor hudební výchova a sbormistrovství na Pedagogické fakultě UK, studium zakončila diplomovou prací Hudební život na Českolipsku po roce 1945. Pochází z hudební rodiny, proto se od dětství věnovala zpěvu a zejména hře na klavír. Dva roky působila jako předsedkyně Smíšeného pěveckého sboru UK, nyní již třetím rokem učí hudební výchovu na Fakultní základní škole Trávníčkova v Praze-Stodůlkách. S Českou filharmonií spolupracuje na přípravě edukativních pořadů pro děti.